

Högt på himlen vandrar Måne
sakta och till synes mållöst,
pratar med sig själv, hör orden:
”Undrar hur det är på jorden?
Jag kan se en sjö som glittrar,
gärna vill jag ned och titta,
jag har ännu aldrig badat.
Tänk, i morgon vore bra att
ta ett dopp... där ser jag båtar
vid en strand, jag kan nog låna...
Kanske jag går ut och vandrar,
(mina månstrålar som landar
får ju gå så långt de önskar),
letar på ett sovrumsfönster,
rullar in till sköna sängen
och drar över mig ett täcke,
här får jag ju aldrig sova.
Tänk, att hela natten dåsa...
Stjärnorna kan säkert klara
allting själva några dagar.”

Genast då han sagt de orden
rullar han sig ned på jorden.

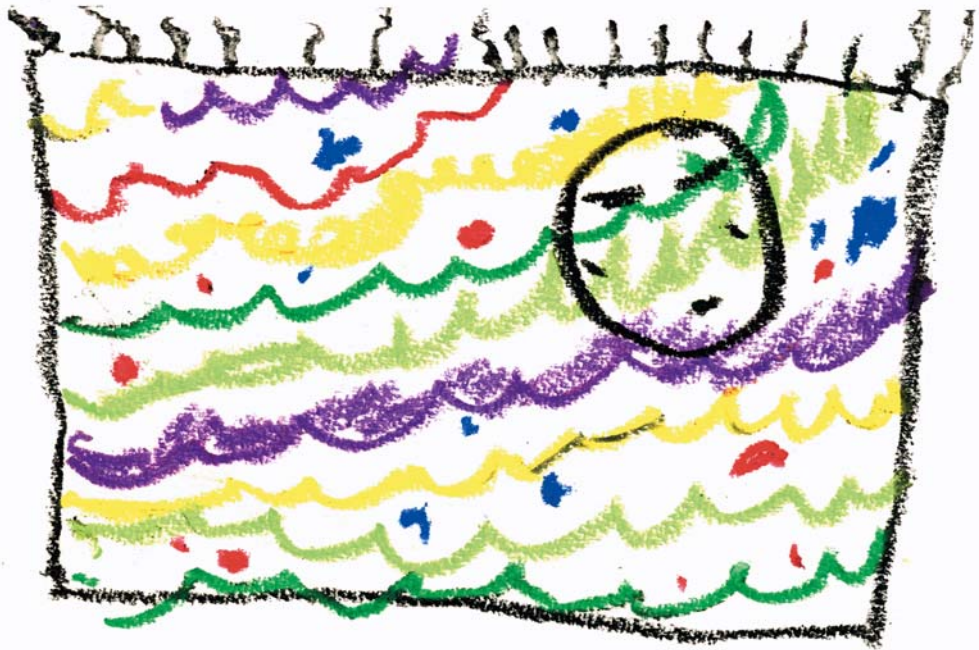
När han kommer ned på marken
är det mörkt i stjärneparken
och han sitter mitt på slätten,
ej vid insjön eller staden,
men i leran invid bäcken
och med nacken nästan bruten.

Så är Måne då på jorden,
och han går i berg och backar
utan månljus eller lampa.
Det är långt till by och fönster.
Han blir rädd för nattens mörker,
ropar, men det är förgäves,
känner att hans gula kläder
klibbar fast av fuktig lera.
”Det var illa, ack så illa
Månetok”, han börjar skälla
på sig själv och för att tvätta
rocken går han ned i bäcken,
där de lekande små vågor
sköljer ren vår arge Måne.

Vips, så följer han med strömmen.
Snart så hörs en tupp som gal,
han har närmat sig en stad,
och han ser sig om på stranden.

En kvinna med en korg på skallen
kommer gående mot bäcken.

”O så vacker är den bollen,
gul och fin”, och kvinnan når den,
lyfter den ur ån och Måne,
våt och kall, nu slipper plågas.

Kvinnan håller road bollen,
vad ska hon nu göra med den?
Tittar på den, kastar ned den,
studsar den och återtar den,
griper Måne milt i nacken,
stoppar honom under tvätten.

Måne genast grips av skräck och
hoppas åter snabbt i bäcken,
tänker att nu får det räcka,
bättre fly än illa fäkta.
Jag vill inte vara instängd
och i mörkret trivs jag inte.

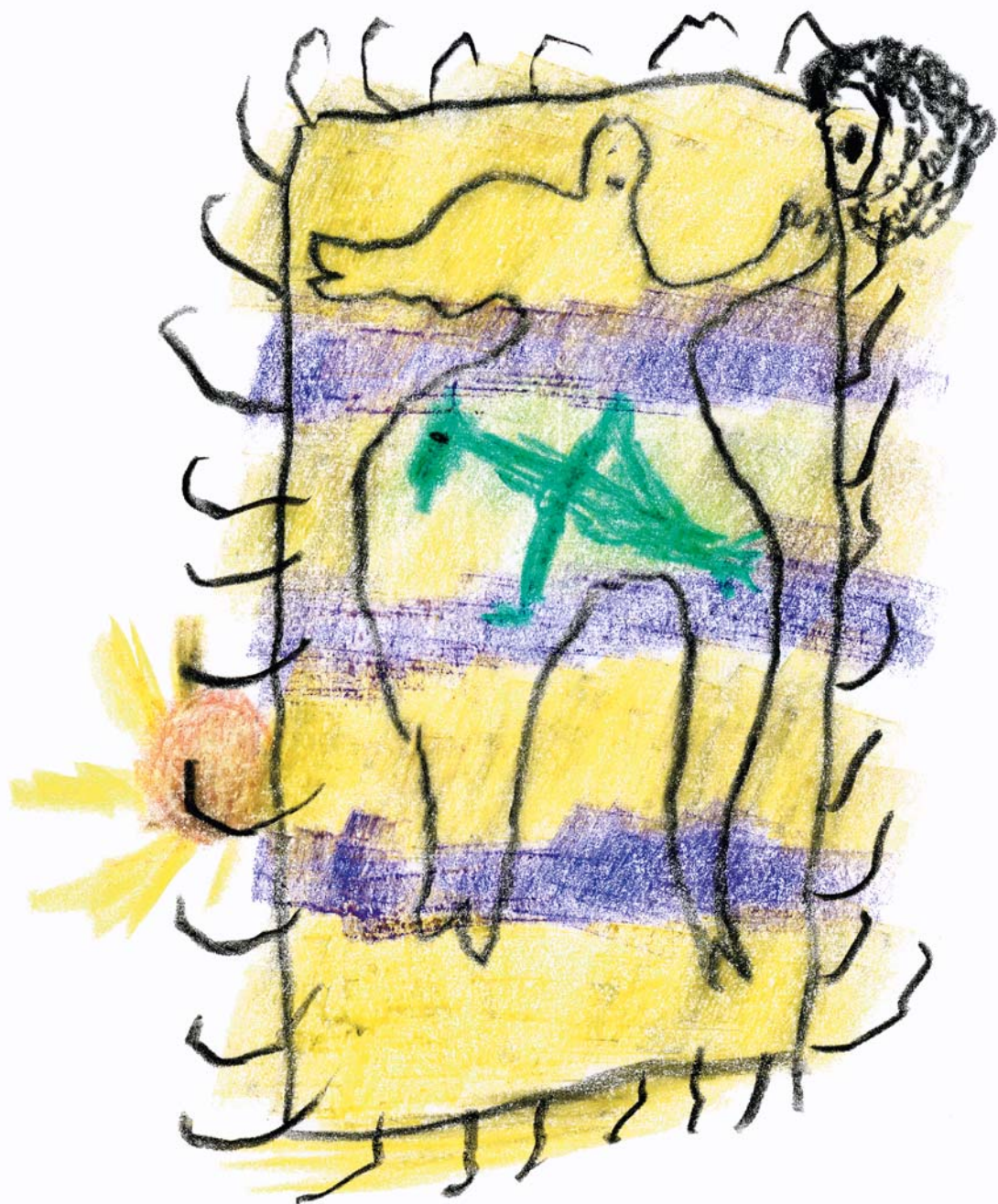
Just när Måne ska fly undan,
griper hon ett tag i rumpan
och i örat. ”Rackargubbe
du är allt en lustig kurre!
Är du boll, jag har nog sett dig
någonstans, ja så det tycks mig,
var kan jag ha sett de dragen...
du är månen upp i dagen!”

Måne blir då rädd, med rätta,
”Oj vad ska nu bli av detta?

Vad ska ske om hemligheten
kommer ut bland allmänheten
och det sägs att här på jorden
vandrar månen som spion, en
fiende som alla hör om?
Då blir hett om mina öron!
Jag tror ingen kraft på jorden
då kan stoppa ryktesfloden.
Jag blir fast, får smaka påken
och de sätter mig på kåken.”

Så förbannar han den stunden
då han längtat ned till jorden.
Medan han så högljutt klagar
börjar han av rädsla magra
eller, ska man säga, smalna.
Tvätterskan har genast upptäckt
bollens tillstånd ”Jaså, luften
pyser ur dig, håll på säcken?”
Och han lyftes ned i bäcken,
tryckes ned och upp ur vattnet,
torkas sedan torr med förklät
och blir åter rund om kinden,
så som han ser ut på himlen.
Måne ler mot snälla kvinnan,
pigg och frisk nu i sitt sinne,
dunsar ner i gräsets silke,
sätter sig att le och skratta
i den mjuka gröna mattan.
Kvinnan fortsätter att tvätta.

Måne lägger sig att vänta,
mår rätt bra och har det mysigt.
Kvinnan sköljer raskt och smidigt
all sin tvätt, för hon är flitig.

Fågeln på sin gren hörs drilla
ut sin visa. ”Inte illa”
tänker Måne. Några myror
kryper på hans gula byxor,
och han gläder sig åt synen
av en gräshoppa som hoppar
över hela himlakroppen.
Ser på himlen emot öster,
ser att solstrålen, den första
bryter genom. Himmelsdaggen
på ett strå nu börjar vaggas
Måne in i ljuva sömnen
och han tas om hand av drömmen.

Nu gör vi ett uppehåll en
liten stund när gula bollen
Måne, kommit trött och sliten,
somnat in i gräsets rike,
och en kvinna sköljer tvätten
ren och fin i bäckens vatten.

Måne nu, och det var givet,
sover som ej förr i livet.
Djup och skön är månesömnen
och, vi hoppas, också drömmen.

Måne sover djupt som drängen
på sin fridag kvar i sängen,
så som sötmjölken i krukan
och som honungen i byttan,
som ett barn som stilla vaggas
tryggt till ro utav sin mamma,
så som människorna sover
nattetid när Måne vakar.

Men till slut han ändå vaknar.
Det är någon där som visslar
och en annan röst som fnittrar.
Han blir varse att han hamnat
djupt i korgen ibland örngott.
Måne gnuggar sina ögon
och får se två barn; en pojke
lyfter upp honom ur korgen,
sedan smeks han av en flicka.
Han hör snälla ord, sån lycka
hade Måne aldrig upplevt.
Och han kastas upp i luften
som en riktig boll, han studsar
ifrån marken, upp och vänder,
barnen klappar sina händer:
Ett här framme,
två på tvåan,
tre på sexan,
sex på nian,
nio, tio,
nu på elva,

fram på handklapp,
bak på handklapp.
Måne flyger högt i luften
som en boll nog aldrig kunde.
Han gör enkelt jättehoppet
över valnötsträdet, poppeln,
och man börjar nästan undra
om han tänker återvända.
Barnen räknar tjugo, hundra.
”Men var är den, är den borta?”
Pojkens ögon börja klippa,
lilla flickan höres snyfta.
Byfolket nu börjat samlas,
alla sträcker sina halsar:
”Återkommer den där bollen
eller stannar den bland molnen?”

Måne har nu lärt sig: ”etta”,
slår en vacker kullerbytta,
för att sedan återvända,
faller rakt i flickans händer.
Mycket gärna vill nu Måne
leka leken många gånger,
skjuter som från katapulten
åter åter upp i luften,
stannar där så länge uppe
som en jordboll aldrig kunde.

Nere ingen verkar märka
att han blir bekant med lärkan,

njuter av den vackra drillen.
Sångaren från höga himlen
hade sjungit hela dagen
och var rätt så trött och tagen.
Hon får vila sig på ryggen
av den snälle månegubben,
sitter där med stilla vingar,
drar sen åter ut att drilla.

Måne är förtjust i leken
flyger upp och faller ned, en
och två och flera gånger
”Högre”, lilla lärkan pockar,
Måne blir alltmera lockad.
Men på gården växer vandan:
pojken börjar först att gråta,
snart är bådas kinder våta.

Vad ska mamman kunna göra?
Hon tar fram ett nät och snöre
för att binda gula bollen
när den en gång återkommer.

Snart nog vänder Måne åter.
Genast gripes han av ånger,
för nu blir han plötsligt fånge.
Nätet sättes som en grimma
för att hindra den försvinna.
Ingen ville något illa,
bara tillse att den fina,

